

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

וקראת דרור בארץ

שנת היובל נקראת על שם השופר ככתוב: "והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם" (ויקרא כה, ט), והשופר נקרא יובל ככתוב "יובל הוא", כפירוש רש"י - "שנה זו מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה. ומה שמה? יובל שמה, על שם תקיעת שופר". כפי שנאמר בהר סיני "במשוך היובל המה יעלו בהר" (שמות יט ג) שפירושו - שימשוך קול השופר בתקיעה ארוכה (שי למורא), דהיינו תקיעה גדולה. התקיעה בשופר מרמזת לנו על הרצון העליון והטוב של הקב"ה שעומד ביסוד הכל ושולט בכל, כדברי הרב קוק זצ"ל: "כל העולם החומרי והרוחני מושג הוא בצורתו האחדותית, והמוסר הישר והטוב הוא המרכז הרצוני של היש" (אורות התשובה יב ח).

מגמת שנת היובל היא להשתחרר מכל אותם מניעים וגורמים המסתירים מעינינו ומעיני נשמתנו את אור השי"ת, "וקראתם דרור בארץ" כלשון התרגום "חרותא" - העבדים משתחררים, אבל לא רק העבדים אלא כל האומה משתחררת ככתוב: "ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו" (ויקרא כה י).

נכון לעכשיו, חז"ל למדו מהפסוק "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה", בזמן שכל יושביה עליה מצות היובל נוחגת. ולכן במשך אלפי שנים מאז גלו שבת ראובן וחצי שבת המנשה בבית ראשון בטלה מצוה זו אשר בה רצה השי"ת להודיע לעמו כי הכל שלו, כי לו כל הארץ (ענין ספר החינוך מצוה של). והנה אחרי אלפי שנים עם ישראל שב ומתקבץ לארץ ישראל. אנו זוכים לראות עין בעין בקיבוץ גלויות של מיליוני יהודים השבים הביתה ועוד מיליונים שישובו במהרה. את התהליך של תחיית עם ישראל אי אפשר לעצור, הוא מהלך בלתי הפיך, כפי שהבטיחו לנו כל הנביאים וגדולי החכמים. כשיושלים קיבוץ הגלויות כאשר עם ישראל ישכון בארצו, ויתקיים בנו "חדש ימינו כקדם" - אז נוכח לקיים את שנת היובל "כי באור פניך נתת לנו ד' אלוהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה ברכה ורחמים וחיים ושלום".

בציפייה לישועה השלמה

דר רנן ביגון

האם א-להים יכול לברוא אבן שהוא לא יכול להרים?

הרב ראובן פיירמן | עמוד 2

מה עניין שמיטה להר סיני

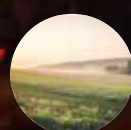
הרב אורן טרבלסי | 3

אלהא דמאיר עננו

על מעלתו של ר' מאיר בעל הנס

הרב אשר בוחבוס | 4

סיפור לל"ג בעומר

עמוד 6

"חשבתי שיהודי זה מקצוע,

לא ידעתי שזה עם"

ראיון עם זוג הגרים המסקרן בנימין

ולאה לאוקשטיין | אהרון הכהן | 5

לתרומות באתר או בטלפון
meirtv.com *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

באהבה ובאמונה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?

קראי 'באהבה ובאמונה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון

לפרטים

headoffice@emeir.org.il

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערוץ ילדים • אולפן גיור

ערוץ מצייר

שעור לנשמה

ההמלצה השבועית שלנו בערוץ מאיר

ערוץ מאיר

המצווה החיובית שבשמיטה

"שש שנים תזרע שדך"

שיעור לפרשת בהר

מאת הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

< כפשו את השיעור ביوتيוב, באפליקציה או באתר ערוץ מאיר

לדבר תורה מצולם שבועי נא לשלוח וואטסאפ
0545753771

כמלאת 40 שנה לפטירת רבנו הרב צבי יהודה חזקוני קוק זצ"ל

ספריית חוה יוצאת במכירה מוקדמת*

של סדרת 4 כרכים על חייו ומשנתו

עקב עומס חריג בדפוס התאריך עוזק

*למחממים עד 15% הנחה בלבד

150 ש"ח לכל הסט

שימוש לפי סעיף 27 לחוק זכויות יוצרים. המכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

שליח הציבור שלכם

בית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברבנים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

השקעה מינימום: 100 ש"ח
השקעה מומלצת: 200 ש"ח
השקעה מרבית: 500 ש"ח

לפרטים: 052-8908518
0528908518@gmail.com

האם א-להים יכול לברוא אבן שהוא לא יכול להרים?

מדברים אמונה

הרב ראובן פיינמן ר"מ במכון מאיר

דבר רק על בחינות א-להיות, על צורות ההתגלות וההופעה השונות שלו בעולם. על כן אנחנו אומרים שההופעה הנקראת 'כל יכול', יכולה גם להגביל את עצמה, ואין זו הגבלה בו יתברך חייו. ומה לגבי השאלה השנייה? האם ה' יכול לפעול בצורה פרדוקסלית? על פי דברינו לעיל נוכל לענות שה' בחר שאופי ההתגלות שלו אלינו יהיה כזה התואם את קטגוריית החשיבה הרציונאלית שהוא ברא לנו, ולכן בעולמנו, בתוך מסגרת ההתגלות הזאת, אין הקב"ה פועל בצורה פרדוקסאלית אלא הוא מתגלה בנסים ובמסגרת חוקי הטבע, ההיגיון והמוסר. אך לאמיתו של דבר, כבר כתב הרב קוק זצ"ל, כי "תתרי דסתרי הוא מסקנת ההיגיון הצר" (מאמרי הראייה א' 235). ההיגיון אמנם אינו סובל נשיאת הפכים, אך במבט עמוק, לא זו בלבד שיתכנו סתירות, אלא שעולם הרוח העשיר חייב לכלול בתוכו דבר והיפוכו.

האם א-להים יכול לברוא אבן שהוא לא יכול להרים? האם ה' יכול לברוא משולש שהוא עיגול? שאלות כגון אלו, שרבים נוהגים לפטור אותן בתשובה "זאת לא שאלה בכלל", מעסיקות מאוד אנשים המבקשים להשכיל בהכרת התגלות ה' בעולם. במילים אחרות, השאלות הן: האם ה' יכול להגביל את עצמו, או לפעול בצורה פרדוקסלית, הנוגדת את ההיגיון? התשובה לשאלה הראשונה היא שאחת היכולות האינסופיות של הכל יכול, היא גם להגביל את עצמו, ולכן כן, הוא יכול. אם כן, האם ה' הוא מוגבל? דבר זה פוגע לכאורה בהיותו אינסופי וכל יכול! אך יש לדעת כלל חשוב. אנחנו לעולם איננו מדברים עליו יתברך בעצמו, שעליו נאמר "לך דומיה תהילה", כי ה' יתברך מרומם כל כך שאין לנו יכולת לומר כלפיו דבר, ועל כן לא נותר לנו אלא לשתוק. כל הדברים שאנחנו אומרים על ה', הינם לאמיתו של

אורות הפרשה

הרב חגי לונדון ר"מ במכון מאיר

עבודה שווה כסף

עבודה איז גם מגיע הרווח, אבל הרווח הוא לא מטרה בפני עצמה. אנו לא באנו לעולם על מנת ליצור רווחים קלים, אלא באנו לעולם בשביל ליצור. ליצור מערכות יחסי גומלין בין אדם לחברו, ומתוך כך לפתח את המציאות. זו גם הסיבה שבעבורה ישנה מצוות שמיטה ויובל - לאפס את המערכות החברתיות ולדאוג שלא ייווצר פער גדול מדי, ומתוך כך ניצול של אדם אחד כלפי השני. אלה הם עקרונות חשובים כל השנה אולם בימים אלו - של ספירת העומר - הם חשובים שבעתיים. ימי ספירת העומר

פרשת בהר עוסקת במצוות חברתיות - שמיטה, יובל, גאולת קרקע, והאיסור לקחת נשך ותרבית (ריבית). נשך מלשון נשיכה. אדם נוגס בבשר החי של השני. האיסור לקחת נשך וריבית נובע מעיקרון רוחני: אסור לעשות רווחים תוך ניצול חולשה של הזולת. כאשר אדם מלווה בריבית הוא מנצל את הנוקדות של השני לכסף. הרווח הוא לא על עבודה יצרנית אלא על הזמן שבו הכסף נמצא אצל הלווה. חז"ל מלמדים אותנו פה עיקרון חשוב: זמן לא שווה כסף, עבודה שווה כסף! כאשר ישנה

פינת ההלכה שו"ת ספירת העומר

הרב יוסף צבי רימון

יו"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

מה הדין אם אני לא זוכר?

ראינו בגיליון הקודם, שאם שכח לספור בלילה וביום, ממשיך לספור בשאר הלילות ללא ברכה. מה דינו של המסופק אם ספר ספירת העומר? מי שמסופק אם ספר, יכול להמשיך לספור בלילות הבאים בברכה. ראשית, יש כאן ספק ספיקא - ספק האם ספר, ואם לא ספר, ייתכן שהלכה כדעת התוספות שיכול להמשיך לספור בברכה. נוסף על כך, כיוון שמעיקר הדין הלכה כדעת התוספות, הרי שבכל מקום שיש ספק קל נוסף יש להתיר לספור בברכה. ליסוד זה השלכות הלכתיות נוספות. למשל, רב ששכח לספור יום אחד, והוא רגיל לספור בכל ערב בפני הציבור - כיוון שניתן לצרף כאן שיקולים נוספים לברך, יש סיבה טובה להתיר לרב להמשיך ולספור בברכה (במקרה זה יש תרתי לקולא: כבוד הבריות וכבוד תלמידי חכמים ותורתם).

יש נוהגים לספור בכל יום את ספירת העומר גם ביום (כמובן ללא ברכה), כדי שגם במקרה שישכחו לספור בלילה יוכלו להמשיך לספור בשאר הלילות בברכה. בבתי כנסת רבים מקובל שאחר תפילת שחרית החזן אומר בקול את ספירת העומר, וטוב לנהוג מנהג זה.

א. קדושת הכהנים

ספר ויקרא מיוחד בעיקר לכהנים, התורה מצווה אותם, "קדושים יהיו לאלוקיהם ולא יחללו את שם אלוקיהם... והיו קודש" (ויקרא כא, ו). מסביר הנצי"ב, **"קדושה הוא פרישות מאנשים לשם ה', בכל ענין שמתקדש שם שמים ע"י שמתנהגים כך, היינו שיהיו מצוינים במידות טובות וצניעות וכדומה..."**. הכהנים מצויים להתקדש במידותיהם, במידות טובות וצניעות, בכל דבר שהוא לשם שמים, אבל בדבר שאין בו קדושה, אומר הנצי"ב, בזה אין הם צריכים להיות מובדלים מהעם כי אז זו גאוה והתרברבות. הוא מרחיב את הרעיון בפירושו 'הרחב דבר' ואומר שזו הכוונה בדברי יחזקאל (מד), 'ובצאתם אל החצר החיצונה... אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתים בס... ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם'. לכאורה למה צריך לומר שילבשו בגדים אחרים הרי ברור שלא ילכו ערומים? ועוד מה הכוונה 'ולא יקדשו את העם בבגדיהם'? אלא הכוונה שלא ילבשו בגדי חול בצורת בגדי כהונה אלא ילבשו בגדים שכל העם נוהגים ללבוש כיוון שאם גם בצאתם, בהתהלכם עם העם יהיו להם בגדים מיוחדים, הרי זה מרחיק את ההמון מהם, וזהו גאוה לשמה. ואילו **קדושתם מן העם צריכה להיות אך ורק לאלוקיהם, רק לשם שמים.**

ב. קדושת כל ישראל

הציווי להיות קדושים אינו מיוחד רק לכהנים. בפרשת קדושים מצוה ה' למשה "דבר אל כל עדת

גמור, מה לכתחילה ומה הוא דרך חסידות. מכאן לומד הנצי"ב, שכל ישראל מוזהרים להיות קדושים אך ברור שזה שייך לכל אחד לפי ערכו ויכולתו, מה שאין כן במצוות מוזהרים כל ישראל בשווה.

ג. במעלות קדושים וטהורים.

לעומת ההדרגה שיש בדרך השתלמותו של האדם להשגת הדרגות בקדושה, כשכל מעלה בקודש דורשת יגיעה ומאמץ להשיגה, יש מציאות של דילוגים במעלות הקודש. כך כותב מורי ורבי הרב עוזי קלכהיים זצ"ל שהשבע בטי' אייר ימלאו 28 שנים לפטירתו, כי יש בעלי תשובה שזוכים למדרגות גבוהות, עד שאין צדיקים גמורים יכולים לעמוד במחיצתם, **"על הרוגי מלכות יש תיאור דומה ואפילו קיצוני יותר שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתו הם העולים למעלה בשורש החיים, מעל ומעבר למדרגות הרגילות, הם נמצאים במחיצה בפני עצמם, עד שאין כל בריה יכולה להגיע אליהם"**, וההסבר לכך אומר הרב עוזי, **"שכיון שהשליכו נפשם מנגד והפקיעו עצמם מחי החומר פרישתם זו מהעולם הארצי מרימה אותם למעלות גבוהות בקודש"**, עד כדי כך שכותב הרמב"ם באגרת קידוש ה', "שאפילו היו עובדי עבודה זרה ונהרגים ע"י גויים על קדושת שמו זוכים הם למדרגה זו" (ספר אדרת אמונה לרב קלכהיים עמ' 427). התורה מורה לנו דרך לעליה והתעלות במעלות הקודש לפי יכולתנו, ויש שדרגים ייחודית יותר, ועם כל הצער שיש בניפלתם, צריך לדעת שאיננו יכולים להיות במחיצתם.

מה ענין שמיטה להר סיני

קבלת התורה לא הייתה שייכת מצוות שמיטה. והתשובה היא שהתורה באמת כלולת כול. מצוות שניתנו כלליהם ופרטיהם בסיני חזרו ונשנו בערבות מואב. מצוות שמיטה הייתה לכאורה ראויה להיאמר רק בערבות מואב שם עם ישראל עמד לפני הכניסה לארץ לאחר שחטא וירד ממדרגתו, ומשום כך צריך לחזור על התורה במבט חדש. לכן מדגישה התורה שהשמיטה ניתנה גם בהר סיני. **התורה מתחשבת גם במצבים הקשים והמסוכנים שישראל יורדים אליהם וכוללת גם אותם בציוויה.** כבר בהר סיני סללה התורה את דרך התיקון להחזיר את ישראל למעלתם. לכן נתנה את מצוות השמיטה שמאירה בה תכונתה הטבעית של ארץ ישראל שכאשר ישראל ראוים היא נותנת את פריה מעצמה ולא חסר בה דבר.

1. מי מרום, ה' 2. כה, יח' 3. עין איה שבת, פ"ב, קיא
4. שבת, קמו

מוסדות המעוניינים

במתנה איכותית

לסוף שנת הלימודים

- לבוגרי ובוגרות שמינית -

ניתן להשיג במחיר מסובסד של

50% הנחה!

המלבי

מוגבל

azrielsh@gmail.com

(054-9796443) (עזריאל)

שנת השמיטה זוכים להיקרא "פריה". אך הפירות שיוצאים על ידי זריעה וחרישה אינם הפרי המקורי של ארץ ישראל ולא נקראים "פריה".

מציאות זו מתוארת בגמרא "עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות (עוגות) וכלי מילת". **הרב**

קוק³ מסביר שהקב"ה טבע את חוקי הטבע בעולם בהתאמה למדרגתו המוסרית של האדם. משום כך יכולים החוקים להשתנות באם תשתנה רמתו הרוחנית- מוסרית של האדם. "המגרעות שאנו מוצאים בטבע הכללי אינן נועדות כי אם מפני שאין האדם יכול לקבל רוב טובה". אם פרנסת האדם תגיע בקלות ללא מאמץ והשקעה יש סכנה שהטוב המרובה יגרום את האדם לחטא. אם מסיבת הזמן הפנוי הרב שיהיה אם מפני הרגילות להנאות חיים קלות או מסיבות אחרות. וכאשר האדם יתעלה ברמתו הרוחנית כך יתעלה הטבע לעומתו. ארץ ישראל שהיא מיוחדת לכך תוציא מאכלים מוכנים כגלוסקאות, וכן הוצאת הפירות תהיה בלי מאמץ ועמל האדם אלא מכוחה העצמי של הארץ.

כאשר קיבלו ישראל את התורה בהר סיני הם התעלו למדרגת האדם לפני החטא "ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתו"⁴. במציאות כזו שסרה קללת "בזעת אפך תאכל לחם" ארץ ישראל מתאימה את עצמה למדרגת ישראל ומגלה את טבעה האמיתי להצמיח פירות בלי יגיעה. לא רק בשמיטה אלא בכל השנים הארץ תיתן את פריה לישראל ללא מאמץ מצידם בברכה ובשפע. **יוצא מכך שלפי מצב ישראל בהר סיני אין שייכות למצוות שמיטה. השמיטה שייכת רק לאחר שישראל נפלו ממדרגתם וחוקי הטבע חזרו להיות מכבידים.** וזהו עומק השאלה מה ענין שמיטה להר סיני. שהרי בהר סיני בשעת

רש"י פותח את הפרשה בשאלה המוכרת, מה ענין שמיטה אצל הר סיני והרי כל המצוות נאמרו מסיני? ועונה, שכמו השמיטה שנאמרו כלליה ופרטיה בסיני ונשנו בערבות מואב כך כל המצוות ניתנו בסיני וחזרו ונשנו בערבות מואב. בשפה המדוברת מתפרשת השאלה כשני דברים שאין ביניהם קשר. ואכן נראה שחז"ל מתקשים מהי השייכות של מצוות שמיטה להר סיני, וצריך להבין מדוע במבט ראשון נראה שאינם קשורים זה לזה.

בשנת השמיטה שובתים מעבודת הקרקע. כאשר לא עובדים את הקרקע, לא חורשים ולא זורעים, היא אינה יכולה להצמיח פירות ותבואה, מה שאינו מאפשר קיום בסיסי לחיים. התורה מתייחסת לקושי ומבטאת מהיכן תבוא הפרנסה, "וצויתי את ברכתי לכם בשנה השישית ועשת את התבואה לשלוש השנים". השנה השישית תתברך בפירות לשלוש שנים שיצמחו מכוחה של הארץ ללא יחס להשקעה שהשקיע בה האדם. דבר זה חושף כוח מיוחד שקיים בארץ ישראל להצמיח פירות מעצמה בלי עבודת אדם. הרב חרל"פ⁵ כותב שזו תכונתה הטבעית של ארץ ישראל. חטא האדם הביא לקללת "בזעת אפך תאכל לחם" שגרמה לארץ לאבד את כוחה כך שהאדם יצטרך לעמול כדי להוציא מהארץ פירות ותבואה. **בשנת השמיטה מאירה תכונתה המופלאה של ארץ ישראל שמעצמה יכולה להצמיח פירות ללא עמל האדם.**

בפסוקי השמיטה נאמר "ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשובע". השפתי כהן⁶ מעיר שהפסוק לא אמר פרי אלא "פריה". הקב"ה ברא את ארץ ישראל באופן שתוציא פירותיה ללא חרישה וזריעה. לכן דווקא הפירות שיוצאים בשנה השישית בשביל

הכוונה, הכול עניין אלוך, הכול לשם שמים. עד כאן ביחס למצב של גדלות גבורה פנימית, קדושה פנימית. במצב של חולשת קודש יש סכנה, וצריך להיזהר ביחס אל החול. אבל במצב של גדלות קודש, יש מקום ואפשרות של התעניינות והתייחסות, לא רק למלאכה, אלא לכל ענייני החול: חכמות חול, מדעי חול, לשונות חול - לפי גדלות הקודש. כמובן יש לברר מי שייך לגדלות הקודש, ולברר באיזו מידה יש בכלל ישראל ובבנין עם ישראל ומדינת ישראל ומחנה ישראל מקום לגישה כזו של הקרנה והשפעה לברכה מגדלות צדיקים יסודי עולם.⁴

להמשך נצחי, המשך בעולם הבא. כאשר מתקרבם לחיי העולם הבא, אז המצב הוא לעילא ולעילא. במשנה הראשונה בפרק חלק נאמר: "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא". אמנם יש יוצא מן הכלל: אפיקורס אין לו חלק לעולם הבא.⁵ מה המובן של אפיקורסות? - אתאיזם, מהלך מחשבה וגישה של ניתוק מהנצח. אדם המנתק עצמו מהנצח, מנתק עצמו מהעולם הבא. זה דבר טבעי ונורמאלי: הוא לא שייך, הוא לא מקושר לעולם הבא, הוא מנותק ונפרד. לעומת זאת, אצל צדיקים יסודי עולם, ברוממות קודש המקיפה את כל האדם כולו, ו"כל מעשיך יהיו לשם שמים",⁶ כשכל קדושת הקודש מקרינה על קדושת החול, וממקור התורה נמשך אור על המלאכה, - אז נמשך ערך הנצח מעולם הבא לעולם הזה. במצב זה, ממילא המנותקים מהנצח חוזרים בתשובה. מלאכה, כמו סנדלרות או נגרות, יכולה להיות מתוך עומק

יש אדירי עולם, צדיקים יסודי עולם, השייכים לכלל ישראל ולעם ישראל, שמתוך קדושה וצדקות מפצים אור על כל מהלך החיים - מהקודש אל החול. מתוך גודל הכוח של אותם אנשי רוח ואנשי קודש גדולי עולם השייכים לכלל ישראל, מתוך הקדושה והגבורה הענקית הפנימית שלהם - יש להם שייכות לכל מרחבי החיים. יש ביטוי בדברי חז"ל המשווה תורה ומלאכה: כשם שהתורה ניתנה בברית, כך המלאכה ניתנה בברית.⁷ זה ביטוי נורא ואיום, מועז. יש ברית ד', שנאמר עליו: "כרתי איתך ברית".⁸ במתן תורה, וחז"ל אומרים ש כמו בתורה כך גם במלאכה יש ברית! אמנם יש יכולת, בהשפעות של צדיקים יסודי עולם, להמשיך קדושה בתוך המלאכה. כמובן שזה מופיע לפי מדרגת מי ששייך לזה: כוחות קדושה גדולים ואדירים של גדולים יסודי עולם של כלל ישראל.

התורה שייכת לנצח, "עץ חיים היא למחזיקים בה",⁹ יש לה שייכות לעולם הבא. בהתאם לכך, המלאכה מקבלת הקרנה של ערך הקרוב לערכה של תורה, ויהיה לה כוח מעין כוחה של תורה

1. אבות דרבי נתן פרק י"א.
2. שמות ל"ד כ"ז.
3. משלי ג' י"ח.
4. סנהדרין פרק חלק משנה א'.
5. אבות פרק ב' משנה ב', שמונה פרקים לרמב"ם פרק ח'.
6. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיית פרק ט"ז עמ' 187-8.

אלהא דמאיר עננו

על מעלתו של ר' מאיר בעל הנס

הרב אשר בוחבט
ר"מ במכון מאיר

את העור הבשרני והחומרי המסתיר. ובאותה ראייה מיוחדת רבי מאיר היה בודק בשם של האדם ששמו הוא מהותו. ובגלל זה אשת רבי מאיר נקראת ברוריה, לשון הבירור של י-ה לראות את אור ה' במציאות. מידה מעין זו קשה היה להשיגה בין חכמי ישראל, עד שאמרו עליו: "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו, ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו - שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתו".¹ בגודל השגתו היה יכול ללמוד מאלישע, אחר, למרות כפירתו, כי רימון מצא תוכו אכל וקליפתו זרק.² לא במקרה ייחוסו של רבי מאיר הוא מנירון קיסר שהבין שבית המקדש צריך להיחרב ולא היה מוכן שיתבצע החורבן על ידו. הוא ערק מהצבא והתגייס, ויצא ממנו רבי מאיר.³ שבית המקדש הוא אורו של עולם, וזה יסוד דרישת רבי מאיר את המילים "כתנות עור" עור בע' שמספרו שבעים, לאור בא' שהוא אחד, שמבט התורה הזה יהפוך את כל העולם, שבעים אומות, לאחדות אחת.⁴ "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים". תורת רבי מאיר היא יסוד תורתו של משיח, שעליה נאמר שמי שיודע להפוך חושך לאור ומר למתוק יכול להיכנס לבית מדרשו. **ומכאן כל מי שאומר אלהא דמאיר עננו מנסה לקבל מכח השגת רבי מאיר בראייה הפנימית את המציאות. וכאשר רואים את הפנים בכל יהודי בלי המסכים המעוותים את ראייתנו ומתחברים לנצח, אפשר להיוושע ולהינצל מכל צרה.** 'אלהא דמאיר עננו'.

של רבי מאיר. כאשר חזרה לביתה באיחור, אמר לה בעלה שלא תשוב הביתה עד שתירק בפניו של רבי מאיר. ראה זאת רבי מאיר ברוח קדש, חזר לבית המדרש ואמר שהוא חש בעינו וביקש אם יש מישהו שיכול ללחוץ לעינו. שאל רבי מאיר את אותה אישה האם היא יודעת ללחוץ לעין. מתוך פחד אמרה לו שלא, אז אמר לה לירוק לעין שלו, והיא ירקה לתוך עינו שבע פעמים. תמחו על כך תלמידיו: "וכך מבזין את התורה"? אמר להם: "ולא יחא כבוד מאיר ככבוד קונו, ומה אם שם הקודש שנכתב בקדושה, אמן הכתוב שימחה

על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו. וכבוד מאיר לא כל שכן". **נלמד מכאן על ההגותיו של רבי מאיר שבדרך שאדם מודד מודדין לו. הוא היה מעביר על מידותיו מעבר לטבע, ולכן הקב"ה התנהג עימו לא כסדר וזכה לניסים מעבר לטבע. עד שנקרא רבי מאיר בעל הנס. ובגלל זה ירקה היא בפניו שבע פעמים, שזה מייצג את העולם הטבעי שנברא בשבעה ימים, אבל פניו של רבי מאיר הם בעולם שמעבר לטבע.** על כך אמר רבי⁵ שכל מה שהשיג היה כשראה את רבי מאיר מאחוריו, אבל אם היה רואה את פניו היה מחודד יותר, מכיוון שהשגת הפנים של רבי מאיר שמחל על כבודו היא מעבר לעולם הטבע. ומכאן יסוד המחלוקת בין רבי מאיר לרבי יהודה, **שיהודי לעולם נשאר בן.** "בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים - אתם קרוים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים - אין אתם קרוים בנים, דברי ר' יהודה; רבי מאיר אומר: בין כך ובין כך אתם קרוים בנים".⁶ ובתורתו של רבי מאיר מצאו שהיה כתוב כתנות אור בא' ולא בע', **כי בראייתו את המציאות הוא ראה רק אורות ולא**

בפיוט עננו בסליחות מוזכר 'אלהא דמאיר עננו'. המקור לתפילה זו הוא הגמרא: במעשה על רבי מאיר שאשתו, ברוריה, ביקשה ממנו להציל את אחותה שנשבתה בין הגוים והניחוחה בקובה של זונות. רבי מאיר לקח עימו דינרי זהב לשחד את השומר, ויצא לדרך. בהגיעו לשם מצא את אחות אשתו, ובדק האם הצליחה לשמור על צניעותה. כשנוכח שכן, ידע שהקב"ה יעשה להם נס, והלך לשחד את השומר כדי להוציאה. אמר לו השומר שהוא מפחד מהמלכות שיהרגו אותו. ענה לו רבי מאיר שאם יתפסו אותו יאמר

"אלהא דמאיר עננו" ואז ינצל. שאל אותו השומר: מי אמר שזה באמת עוזר? אמר לו רבי מאיר שינסה. היו שם כלבים אוכלי אדם, וזרק עליהם עפר ובאו עליו, ואמר "אלהא דמאיר עננו" ועזבוהו. וכך הציל רבי מאיר את אחות אשתו. לאחר מכן תפסו את השומר והניחוחה לתליה, ובכל פעם שאמר "אלהא דמאיר עננו" ניצל. והשאלה היא **מה מסתתר מאחורי מילים אלה?**

המהרש"א² מקשה כיצד ייחד רבי מאיר שמו של הקב"ה בחייו, שכן באברהם הזכיר א-לוהי אברהם רק אחרי פטירתו. ופירש בתשובתו שהלימוד שלימד את אותו שומר גוי, הוא שהקב"ה הוא הגורם להצלה ואילו יש לפנות, כי הוא "המאיר לארץ ולדירים עליה והוא יעננו". אבל שאר המפרשים³ מאירים שההצלה הייתה מכח כוונתו של רבי מאיר, והאירה באור כח זכותו. והשאלה היא **למה זכה רבי מאיר לכאלו ניסים עד שנקרא רבי מאיר בעל הנס, מה שלא מצאנו בחכמים אחרים?**

התשובה לכך כתובה בירושלמי⁴ במעשה באישה שאיחרה לביתה בערב שבת מכיוון שהיתה בשיעור

1. עבודה זרה יח, א.
2. מהרש"א [חדושי אגדות] ע"ז יח ב.
3. בבן איש חי (פרי ראה אות ג').
4. תלמוד ירושלמי (וילנא) סוטה פרק א ה"ד.
5. עירובין יג, ב.
6. קידושין לו, א.
7. בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית, כ יומא פג, ב.
8. עירובין יג, ב.
9. חגיגה טו, ב.
10. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נו עמוד א.
11. שמונה קבצים / קובץ א / תצו
- 12.

"חשבתי שיהודי זה מקצוע, לא ידעתי שזה עם"

ראיון עם זוג הגרים המסקרן

בנימין ולאה לאוקשטיין
עשו מסע מילדות בלטביה אל
חיק העם היהודי. בראיון הם
מספרים על התלאות שבדרך,
הקשיים בתהליך הגיור ומה
קרה כשהגיעו לישראל ובכיסם
700 שקלים בלבד כדי להתחיל
חיים חדשים
/ אהרון כהן

קשיי קליטה

העלייה לארץ לא הייתה קלה עבור הזוג לאוקשטיין - שהגיעו לארץ עם 700 ש"ח בלבד - סכום שבלטביה מספיק לתקופה ממושכת אך בארץ התגלה כזעום למדי. "הביגוד שלנו לא התאים למזג האוויר", הם נזכרים, "ופשוט לא היה לנו כסף לקנות חדש". זמן קצר לאחר עלייתם התחילו כמתנדבים בפנימיית 'הדסה נעורים' הממוקמת בין נתניה לחדרה, אך גילו כי מדובר במקום חילוני ולכן רצו לעזוב. משם הם נדדו ממקום למקום, בשלב מסוים התפצלו, ובנימין התגלגל למכון מאיר בזכות המלצה של מכרה.

"הגיור שלי לא הלך חלק", בנימין מספר. "התהלך נמשך יותר משלוש שנים בסך הכל. באמצע הלימודים גירשו אותי מישראל אז נאלצתי לצאת מהארץ. הרב בלטביה לא קיבל מתגיירים, וככה מצאתי את עצמי ארבעה חודשים באוקראינה. לעומת זאת, לאה בתקופה הזו כבר הייתה יהודייה. היא התגיירה בשדה אליהו ממש בערב שבוועות, בג' סיוון, וידענו שאחרי שאחזור יקח לי עוד מינימום חצי שנה להתגייר. תכננו להתחתן מיד לאחר שאסיים את התהליך.

במשך שנתיים למד בנימין גם במכון מאיר... לפני מספר שנים החל הזוג לאוקשטיין לקדם את OFIT, המיוסד בו הם מיישמים כישורי חיים רבים (וביניהם לימודי האומנות) אשר רכשו במהלך השנים. "אני חושבת שזה שעברנו ממקום למקום" אומרת לאה, "ושעברנו הרבה קשיים וראינו שאין שום דבר שהוא בלתי אפשרי, זה פתח לנו את המבט להסתכלות לא שגרתית על מה שמתרחש. כך למעשה עלה הרעיון להקים אתר שעושה את העבודה של הסטייליסטית האישית, רק שהכל נעשה באופן דיגיטלי ואוטומטי...".

לפני סיום שיחתנו, אני מבקש מבנימין שיספר לי קצת על התקופה שבה למד במכון מאיר. "הייתי שם במשך שנתיים עם פאות והכל" הוא נזכר בחיוך, "וכשהייתי מגיע לבית המדרש היו סופרים אותי למניין ואז אחד החברים היה צריך להגיד להם שאני לא יכול להשלים מניין. זה יצר עוד כל מיני סיטואציות משעשעות, למשל כאלה שרצו להעלות אותי לתורה וסירבתי, ואז המשיכו לנסות ולהציע לי עליות יותר מכובדות בתקווה שאסכים. לצד זאת היו גם דוגמאות הפוכות, של מקרים שבהם ידעו שאני גוי. למשל, פעם אחת כשמישהו ביקש ממני לכבות את האורות ברכב בשבת שאלתי אותו אם זה פיקוח נפש וכשהוא ענה שלא סירבתי כי בדיוק למדתי אז איך שומרים כהלכה. ויותר חשוב מכל זה, זה שעם כל הסיכורים והדחיות שהיו לי בגיור, מצאתי במכון רבנים וחברים ללמוד מהם עוד ועוד, ואני באמת מלא בתודה ואהבה לכולם".

בפעם הראשונה. מצאתי ספרון של חב"ד וקראתי אותו, והרגשתי שהנה, זה מה שה' רוצה". גם המסלול של בנימין, לפני שפגש את לאה, עבר דרך הכנסייה. "אבא שלי היה אתאיסט. התפיסה בלטביה היא שהדת נועדה לאנשים חלשים שלא מסוגלים להתמודד עם החיים ולכן נתלים באמונה. לעומתו, אמי הייתה קתולית ומגיל קטן הלכנו פעם בשבוע לכנסייה, והיינו לומדים שם את סיפורי התנ"ך. כשנולדו לי שתי אחיות עם מוגבלות ההורים שלי היו שבורים, אז עברנו תהליך משפחתי שבסופו הגענו לסוג קצת שונה של נצרות, והקהילה שהיינו בה בלבנה בין היהדות לנצרות. הם היו פותחים את התנ"ך ומפרשים אותו איך שהם רוצים.

"בתקופה ההיא של הבלבול בין הדתות מצאתי תנ"ך מתורגם ללטבית, וגיליתי שבין תרגום לתרגום הסיפורים משתנים וזה ממש לא אותו סיפור. ביררתי קצת והבנתי שהמקור הוא בעברית, ובדיוק נפתחה האופציה ללמוד עברית בסוכנות אז החלטתי ללכת על זה. בסוכנות לימדו אז עברית גם למי שאינם יהודים כי לא היו מספיק נרשמים יהודים, והם היו צריכים עוד תלמידים בשביל לקבל תקציב. אני זוכר כמה המום הייתי מכך שהמורה בשיעור היסטוריה פתח תנ"ך כספר לימוד. מעולם לא חשבתי שמה שמתואר שם קרה באמת. גם כשעליתי לארץ ושמעתי מה קרה לדוד המלך, ולאבותינו שכאן הלכו, עדיין הייתי בהלם. לא רק הבנתי שמדובר בדברים אמיתיים שקרו, אלא שהם עדיין רלוונטיים...".

לאחר שהתקרבו השניים ליהדות, החליטו להתגייר ולעלות ארצה יחד. הזוג לאוקשטיין כאמור נפגשו בסוכנות, "שינינו סיימנו את הלימודים שלנו - כל אחד בבית הספר לאומנות שבו למד - והתחלנו את ההכנות לעלייה. היו לי אז כמה ספרי יהדות וסידור ככה שידענו כמה הלכות, אבל ממש לא הרבה. למשל, על ענבים בירכנו בורא פרי הגפן וכשראיתי את ברכת המזון בהתחלה לא הבנתי איך יכול להיות שכל הברכות הן שתי שורות ורק היא כל כך ארוכה".

נושא נוסף שחשוב לבנימין להדגיש הוא דווקא עניין המידות. "עד שגילינו שיהודים קיימים היינו בטוחים שאנחנו היחידים שכאלה 'פראירים', שאכפת להם מלא לשקר ולא לעשות דברים רעים. היינו צעירים בסוף התיכון, וכל מה שעניין את שאר החברה בגילנו זה איך לחגוג את החיים אבל אני לא התחברתי לזה".

הם יושבים מולי, זוג סטנדרטי בסך הכול. הוא עם זקן ופאות ארוכות, היא בכיסוי ראש מלא, ואז הוא מטיל את הפצצה. "בכלל לא דמיינתי שסיפורי התנ"ך הם אמת", הוא אומר. "חשבתי שהם רק משלים". היא מחייכת, ואומרת בתגובה: "ואני חשבתי שיהודי זה מקצוע, לא ידעתי שזה עם". ככה, בפשטות וחיוך, נפתחת שיחתי עם בנימין ולאה לאוקשטיין (35 ו-36 בהתאמה), שמספרים על הדרך שעברו כגויים בלטביה האתאיסטית, דרך הנצרות, ועד שהגיעו אל חיק היהדות. כשמדברים על לטביה, הזיכרונות הראשונים שעולים בהם הם זיכרונות של עוני. "לא עוני כמו שרואים באפריקה" הם מדגישים, "אבל אנשים לא מסוגלים לדמיין מה זה כשאין לך ברז, או שבבניין של עשר קומות יש רק שירותים ציבוריים ואין מקלחת".

לדבריהם, המציאות הזו אינה מתרחשת רק בכפרים אלא גם ברובעים מסוימים של ריגה, עיר הבירה. "היינו חמישה ילדים" נזכר בנימין, "ואני ממש זוכר איך היו סופרים את תפוחי האדמה - כמה כל אחד אכל". "והיו רק תפוחי אדמה" מוסיפה לאה. "לא היה שום דבר אחר לאכול. היינו מתחננים: 'אמא, די עם תפוחי האדמה האלו'".

לא הפראירים היחידים

זיכרונות העוני אמנם משותפים להם, אבל את דרכם אל חיק היהדות כל אחד עשה בנפרד. "בתקופה שאחרי פירוק ברית המועצות אנשים מאוד צמאו לרוחניות", משתפת לאה בסיפור שלה, "ובדיוק ההורים שלי התגרשו, אז אמא חיפשה ייעוד בחיים וככה הגענו לכנסייה".

לאה הייתה אז בת שש, ושם, על מדרגות הכנסייה, היא התחילה להכיר את הדבר הזה שנקרא אמונה. "מגיל צעיר אני זוכרת את עצמי מתפללת לה' ותמיד הייתה לי תחושה של השגחה פרטית. באיזשהו שלב הרגשתי שאני רוצה קצת להתחזק אז הלכתי לכנסייה והתחלתי לקרוא תנ"ך ושם בעצם שמעתי לראשונה את המילה 'יהודי'. יום אחד הכומר ציטט פסוק מהברית החדשה שאמר שאנחנו, הנוצרים, אנחנו הענפים, והיהודים הם השורשים. מאותה נקודה התחלתי לחפש את אותם שורשים".

בשלב הזה, כשלאה הייתה בת 16, מצאה את דרכה לבית הכנסת המקומי ושם החלה ללמוד עברית. כשנה לאחר מכן, פגשה לראשונה את בנימין, מי שלימים יהפוך לבעלה. "הייתי אז מאוד בצמא להתקרב לה" היא מתארת, "ופתאום ראיתי סוכה

"באמת?" שאלתי. ומה כבר אפשר לחדש לראשי הקודח מכל השאלות האפשריות שלא מצאו תשובה מעולם.
"חיי השעה החולפים, הם הם חיי הנצח" שתקה כממתיקת סוד.
"איך?" זעקתי אליה, "הרי זה תרתי דסתרי!"
"בדיוק כך", השיבה לי, והמשיכה:

"חיי השעה חולפים, כי אינם יכולים להימשך לנצח"
"נו, זה ברור, מה החידוש?"

"החידוש הוא בזה שבגודל רוממותם ונשגבותם וגדלותם, הם בני חלוף ואין הם מחזיקים מעמד, חשבי על המדבר, על הר סיני על המשכן - איפה הם היום?"
"כ...כן", גמגמתי. עכשיו כבר הייתי מבולבלת לגמרי. מה זה אומר לי?

המשיכה הדמות להביט ארוכות אל תוך עיניי, אל תוך נבכי נשמת, כאילו שלפה אותה משם.
וברגע של הבזק אני הבנתי.

נגיעה בנצח שחלפה עברה באחת - כאותה הדמות שנעלמה מעיני באחת ולא ראיתיה שוב - אפשרית בנגיעה בחיי השעה... לחיות את חיי השעה כאילו הם חיי הנצח, ובהם הוא מצוי...
ואותה נגיעה הותירה אותי עם סימני שאלה נוספים השייכים לאינסוף, אך יחד עמם את ריח השדה. חקל תפוחין קדישין.
טעם העץ כטעם פרי...
וה' אחד ושמו אחד!

בדרך למירון עצרנו לחניה באחד השדות השוטפים את הגליל בצבעים ססגוניים. נתיישבתי, וכך בעודי גומעת בחושי את האביב המלטף, כאילו נתמזגתי בו, הפכה המציאות שלי לממשית וכאילו ריקדה לנגד עיני בנתיב של סימן שאלה ענק.

עצמתי את עיני, מתוך חוסר מנוחה, מבקשת את ריח השדה. ואז כמו משום מקום ראיתי אותה. דמות ערטילאית שהלכה וקרבה אלי, וככל שנתבהרה נעשה בשרי חידודין חידודין. עתה היא עמדה מולי במלוא גובהה, ואני מנסה לקום, כמי שקם לכבודה של תורה. ואין גופי נענה לי. רוכנת אותה הדמות אלי, ומביטה בי היישר אל תוך עיני, המפלבלות כמנסות לברוח. ועוד רוכנת אותה הדמות עד שמתיישבת מולי ממש, ואז נתיישבה דעתי, והיישרתי אף אני מבטי אל תוך עיניה. דוממת היתה. אבל דיבורה שוטף, שוטף ומצרף אותי. קטעתי את שפתי במילים, שהרי בשר ודם אני, וזו שפתי.

"יש חיי עולם ויש חיי שעה. וקשים הם חיי השעה..."
חייכה הדמות חיוך של הבנה מוחלטת למה שאמרתי, ובזוהר חיוכה, אמרה בשפתה: "כן. יש. ויש הקונה עולמו בשעה אחת."
"התכוונת בשנה אחת, נוספת?" הרשיתי לעצמי לחייך, "שנה נוספת שם במערה..."

חיוכה נתרבב אף הוא: "חיי עולם חיי נצח הם".
נכון. הנהנתי בראשי.

"אבלי", שתקה אלי, "חידוש יש לי אליך"

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

כשהיא יוצאת מהבית. בעלה מרגיש שהוא לא באמת חשוב לה והזוגיות נפגמת.

ישנם כאלה שהתמכרו למדיה התקשורתית. הם מוצאים עצמם שעות או כל רגע, בטלפון החכם, או במחשב/ בטלוויזיה ונגזל זמן זוגי יקר, גם אם לא עסוקים בתכנים אסורים. יש שהתקשורת בניהם הופכת לשטחית כמו במדיה. מתקשים להשקיע מאמץ וזמן איכות, וערכים עלולים להיחשב לא רלוונטיים - כמו במדיה. עלולים גם להגיע לעניינים לא ראויים שמזהמים את החשיבה, עד כדי שמחשבות של טהרה וקדושה לא כ"כ אקטואליות. השאיפות האצילות, האידיאלים העליונים של תורת אמת נעדרים מחיי קדושה וטהרה.

אלו מעט ממקרים שקורים גם אצל זוגות שהתורה חשובה להם מאד. מהדוגמאות הללו, ניכר הנזק האדיר שיש בלמידה ממנהגי הגויים. אלה הם "נגעי הגלות". תוצאה של חוסר ההכרה בייחודיות הבית הישראלי המקודש. למרות הכל, סגולת בתי ישראל הקדושים, מאירה גם בתוך כל התסבוכות הללו. נתחזק בציווי להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. נתרחק מכל המעשים שיש בהם טומאה, פסול, זנות ומנהגי הגויים. ממילא כל שאר הסיבוכים, יהיו כלא היו ויהיה מחננו קדוש ואור לגויים, כנבואת עובדיה: "ויהיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשיו כי ה' דיבר" (א, יח)

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esferavr@gmail.com

קדושת הנישואין בעם ישראל

הכהנים כידוע מצווים לשמור על קדושתם שמתבטאת בשמירה וזהירות והתרחקות ממעשים שיש בהם טומאה, פסול, זנות ומנהגי הגויים. עם ישראל כולו מצווה להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. לכן גם בזוגיות שבונה את העם, מצווים להתרחק, מחלק ממה שהכהנים מצווים להתרחק.

ישנם זוגות שמגיעים עקב משברים שנוצרים כתוצאה מחוסר שמירה על קדושתם, גם ובעיקר, מהתנהגות שנובעת ממנהגי הגויים = תרבות המערב. הם חדרו לזוגיות, כחלק נורמטיבי מחייהם. גם אם קיימת המודעות שעם ישראל הוא עם שונה ונבחר והתורה מזהירה כמה פעמים לא ללכת בחוקות הגויים ובדרכי האמור, מתקשים שלא להתנהל ככל הגויים.

המשברים כתוצאה מתרבות זו נמנעים, כשבני הזוג שומרים על קדושתם. כי סגולת ישראל, אינה יכולה לחיות ולהיבנות, אלא רק ע"י תורה, המיוחדת לישראל.

ביניהם קשר קרוב. הוא חוקר, בודק, האמון נסדק ביניהם וגורם להאשמות ומריבות.

השוואות ותחרותיות בין זוגות, כיצד נראה הבית, מי מסתדר יותר טוב כלכלית, מי וכמה יוצאים לבילויים, טיולים וכד'.

יש זוגות שמשתפים את החברים, או בתקשורת, עד כמה הם מאושרים ביחד, כזוג וכמשפחה. הם פוגמים בצניעות ביתם וגורמים לאחרים לקנא ו/או להרגיש כאב על חסרונם, כך שהפרסום הזה מזיק לכולם.

הגיעו אלי זוגות צעירים שחלק מהמריבות ביניהם שהוא שמע מחבר שלו, עד כמה אשתו חרוצה. קמה מוקדם ומכינה לו את האוכל לשיבה והיא, לא מעלה על דעתה להכין לו, אלא ההיפך. כתוצאה מכך, כשהוא נכנס הביתה, יחסו לאשתו קריר/ מאוכזב/מתלונן והתוצאות השליליות של הקשר הזוגי, אינן מאחרות לבוא.

חוויית אישיות שאשה מספרת לחברתה והחברה משתפת את בעלה ומתלוננת, למה זה לא קורה גם אצלם, חוויות אישיות שייכות רק לזוג המסוים ולא מתאימות ואף עלולות להזיק לזוג אחר.

אשה פנתה אלי בכאב שבעלה מקפיד מאד על המראה החיצוני שלה. הוא כועס כשאנינה תואמת את רצונו, כי חשוב לו מה יאמרו עליה חבריו.

אשה שמקפידה להתאפר ולהתלבש יפה רק

חידה

מה הקשר בין שנת היובל לבין חג השבועות?

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

השבוע צילמנו פרק מיוחד של אסי וטוביה בירושלים העתיקה. חזרנו לסיפור המדהים של מלחמת ששת הימים: כל מדינות ערב נלחמו נגדנו, והמצב היה נראה גרוע מאד! זה היה ממש קל להתייחס ולברוח... אבל עם ישראל החליט להילחם ביחד

על הארץ הקדושה שלנו! החיילים הגיבורים שלנו כבשו את העיר העתיקה, את הר הבית מקום המקדש! חזרנו סוף סוף לירושלים, חברון, יהודה, שומרון, עזה וסיני. זה היה נס כל כך גדול בשישה ימים בלבד! מעטים מול רבים ניצחנו את האויבים. מי היה מאמין? וכמו אז, גם היום! אמנם אנחנו שומעים בחדשות על דברים לא טובים שקורים, אבל אנחנו צריכים לא לפחד, ולזכור שה' איתנו! וגם עכשיו הוא יעשה לנו ניסים גדולים, ויתן לנו את הכח לנצח את האויבים! ועוד מעט יבוא המשיח ונזכה להיות בבית המקדש בהר הבית! ולא יהיו פה בכלל אויבים! אז אנחנו נאמין בה' ונהיה חזקים, כי עם ישראל חי!

שבת שלום! טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הווצאפ (השקטה) "החדר של טוביה"

- צב אחד פוגש צב בלי שריון. הוא שואל אותו: 'איפה השריון שלך?' עונה הצב השני: 'אל תשאל, ברחתי מהבית...'
- ילד אחד שיחק במחשב והמחשב ניצח אותו בשש-בש. מיד הילד ניצח את המחשב בקרטה...
- אתמול נפל עלי קרש גדול. נו טוב, קורה...

המלצת השבוע

ילדים, השבוע יחול ל"ג בעומר! אספתם כבר קרשים למדורה? זה הזמן לצפות בתוכנית "שמשוון חוגג ל"ג בעומר" באתר ערוץ מאיר לילדים!

והזוכה מעלון פרשת קדושים: חנה עמר!

שאלות בפרשה

1. על איזו שנה נאמר "שבת שבתון יהיה לארץ"?
2. באיזו שנה חלה שנת היובל?
3. כיצד תהיה תבואה בשנה השביעית, אם לא עובדים בשדה?
4. מה לומדים חז"ל מהפסוק "או קנה מיד עמיתך" (כה, יד)?
5. מה קורה לקרקעות המכורות, בשנת היובל?
6. מה זה "נשך"?

« פרשת בהר

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

כתב ואייר: יוסי שחר shaharyosi@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה פרשיה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

כל מה שהאדם הוא יותר המוני, איננו מוכשר להפריד בין הנושא והנשוא, ועל כן למטרת התעלותו, כדי להכין לו דרך אל הטוב, מוכרח הוא לבסס את מעמדו על שנת הרע. ושנת הרע לא תוכל להיפרד אצלו משנת האנשים עושי הרע, ולא ניתנה תורה למלאכי השרת. אע"פ שיש כאן קלקול, שמתוך שנת נושאי הרע שונאים ג"כ את הטוב שבהם, אי אפשר לתכונה אנושית להיות באופן אחר. אבל המידה העליונה של גדולי הנשמה היא לברר ולהפריד, ושנאתם את הרע היא נקיה ומרוכזת רק בנושא הרע בעצמו, והיא בעצמה עוברת במעברה השלילי, ובאה לידי החיוב של אהבת הטוב, ומשום כך אור החסד מאיר בהדר חכמתם. אוה"ק ד', תצז

שירת העובר

דוד המלך "שר במעי אמו ואמר שירה" (ברכות י). וכי עובר שר?!! אלא ודאי הכוונה היא, שיותר מאוחר, הוא שר על עולמו המופלא של העובר. אך חזרת השאלה, מה כל כך מופלא בעובר. במבט שטחי, הוא סתם גוש בשר, ובמצבו זה, אינו שונה ממצאות בעל חיים, או אפילו שרצים שהם במדרגה הכי נמוכה של בעלי חיים, כפי שמזכיר מרן הרב קוק (עין איה שם אות קכח). ואכן יצור אפסי: אחרי 35 יום: 6 מ"מ. אחרי 42 יום: 12 מ"מ. אחרי 50 יום: 20 מ"מ. וכן הלאה.

לכן מסביר מרן הרב קוק שכל זה אכן מבט שטחי, כי במבט עמוק, כל האיברים המופלאים שיופיעו באדם, כבר גנוזים ביצור האפסי הזה, שבתחילה צריך מיקרוסקופ לראות אותו, ואפילו גנוזים בתא הראשון והיחיד. בתא הזה, שמורכב מתא של אבא ומתא של אמא, יש 46 כרומוזומים. בכרומוזומים רשום כל הצופן הגנטי של האדם. בכל כרומוזום יש עשרות אלפי גנים. כידוע, תא הרבייה הראשון מתחלק ל-23-23, מה שנקרא מיוזה, כלומר תא זכר ותא נקבה. אחר כך תא מתחלק לשניים זהים 46-46, וכן הלאה. 2 תאים, 4 תאים, 8 תאים, וכן הלאה, עד שמגיעים לעשרות אלפי מיליארדים של תאים.

לכל התאים יש אותו מטען תורשתי, אבל אחר כך מופעל רק חלק מן המידע התורשתי, כך שהתאים מתביינים לפי סוגים: דם, עור, עצמות, עין, כבד וכו'. וגם כל התאים שמתביינים לכיוון העין אינם זהים, שהרי העין בעצמה מאוד מורכבת. כל תא מתפתח בדיוק כפי שצריך ומגיע בדיוק לייעודו. עד שנולד תינוק נפלא, בחסדי ד'. אז האם אתם שומעים את שירת העובר...?

הצילום באדיבות גרעין יהלום

גרעין יהלום - דביר אביה

נעים להכיר

אנשים מעניינים בגרעין:

הגרעין שלנו מלא באנשים מעניינים ואיכותיים. ובכל זאת, משפחה אחת אצלנו הקימה זולה לנוער במרכז העיר, ועד היום הם שם כל חמישי בערב...

לא סופרים

כ-20 משפחות

פז"ם

הוקם בקיץ תשע"ט

מייסד

רשת שעלים יחד עם ישיבת מצפה יריחו

הקדמה קצרה - הגרעין בפסגת זאב הוקם לפני כ-20 שנה ונקרא 'גרעין תורני דביר אביה' אלא שלפני כחמש שנים חדל הגרעין לתפקד, ואנחנו הגענו לאזור אחר בפסגת זאב, תחת אותו גרעין ישן. עם בואנו הוספנו לשם הקודם את השם שלנו "יהלום".

יחיד ומיוחד יש גרעינים - שהעבודה שלהם היא להדליק אצל השכנים את הניצוץ של הנשמה, את החיבור לקב"ה ולרוח. המיוחד אצלנו - שהניצוץ הזה קיים. רוב מוחלט של הציבור בשכונה פשוט אוהב את התורה ואת המסורת. אנחנו משתדלים להבעיר את הניצוץ, לגדל אותו, לחזק את החיבור והאהבה הזאת לתורה, למצוות, לחיים של אמונה. אמר לנו פעם הרב רחמים נסימין, יו"ר רשת שעלים ומייסדי הגרעין - מסורתיים לא נשארים בהקפאה. אנחנו פה כדי לשמור על החיבור הזה ולהעביר אותו כל פעם מחדש.

מעשה שהיה סיפור מרגש שקרה בשנה הראשונה שהגענו, למשפחה בגרעין. השכנה שלהם, אשה לא דתית שגרה לבד, נפלה בביתה, והיתה שם כמה ימים עד שהצליחה להתקשר ולהזמין צוות רפואי שלקח אותו מיד לבית"ח. לאחר כשבוע היא חזרה מאשפוז לביתה, ובכניסה לבניין נתקלה במשפחה שלנו כשיצאה להדליק נרות חנוכה בכניסה לבניין. הציעו לה בנימוס להצטרף אליהם להדלקה ולשירים, אך היא סירבה ומיהרה לביתה. לאחר כמה שניות, יצאה מהבית וחזרה אליהם. שם ליד החנוכיה, התחילה לדבר בהתרגשות ולחודות לה' על הנס שקרה לה שהיא הצליחה להזעיק את מדי"א קצת לפני שאולו כוחותיה. כך הודתה לה' בהתרגשות גדולה, כנראה בפעם הראשונה בחייה. לאחר כשבוע, האשה הזו נפטרה.

רק רגע אחד הרגעים המרגשים שהיו לנו כאן. קרה בראש השנה. הלכתי לשכן מסורתי בבניין לתקוע לו את תקיעת השופר. כשסיימתי, יצא אלי שכן חילוני מלמטה ושאל אם אוכל לתקוע גם לו. ירדתי לביתו, כשהוא עם פיגמה והטלוויזיה ברקע, ותקעתי לו בשופר. הדמעות שהיו לו בעיניים לא הפסיקו לרדת. הבנאדם, בן 60, בחייו לא שמע תקיעת שופר. אמרתי לעצמי באותו רגע, אם באתי לגרעין ולו רק בשביל תקיעת השופר הזאת - היה שווה הכול.

בשיא הקורונה אחת מנשות הגרעין חזרה מלידה מורכבת. היא ילדה בעת שהייתה חולה מאומתת. כשהיא חזרה הביתה חיכו לה עשרות חברות, מהגרעין ומשאר השכונה, עם אוכל ובלונים. לא יכולנו להתקרב, אז כולנו עמדנו קצת רחוק ושלחנו לי חיבוקים ונשיקות באוויר. זה היה רגע מאוד מרגש!

טיפ לקירוב מנסיונכם כגרעין, מהו הדבר שאתם מציעים לציבור הרחב שרוצה לקרב את עם ישראל? לדעתנו, הסוד הוא פשוט אהבה. כשבנאדם/שכן/מכר מרגיש שאתה באמת אוהב אותו ואכפת לך ממנו, כל השערים נפתחים, מניסיון... האהבה הזאת מחברת ומייצרת את הקשרים המשמעותיים שלנו עם תושבי השכונה, ומשם רק מתקדמים...

ליצירת קשר נתנאל 054-261-3957

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפינה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

נוד

"אושר האדם תלוי הוא בשימת לב לתביעותיה של הנשמה"
(מסנה קנאים ח)

מוזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע, מפגש חי ומתחדש עם עצמך, שנה של לימוד תורה בירושלים...

זאי להיות חלק מאמון אורה!

ימי היכרות יתקיימו בימי ראשון, בין השעות 14:00 - 19:00 בכנפי נשרים 3
י"ד אייר | כ"א אייר | ניתן לחאם תאריכים נוספים

שיעורים / ראיונות / פאנל בוגרות

אמנות לך! ההרשאה 2023

לפרטים: מוריה - 0545331627
לעניינים נוספים ניתן לפנות למזכירות: 02-6528344